

El Joaquim em repeteix cada cop que parlem: "estic bé però amb ganes de tornar a casa. Tinc la serenitat que em dóna la consciència tranquil·la."

No us enganyaré, en molts moments pateixo i tinc dubtes, però les seves paraules són un bàlsam per a mi, confio que ho siguin també per a vosaltres.

La vida és un regal que ens dóna moments de gran goig i n'hem de saber gaudir plenament perquè l'adversitat també d'una manera o altra arriba.

Per fer front a l'adversitat, quan aquesta difícilment és reversible, ens cal coratge i molta força per a l'acceptació. Quan l'adversitat la reconeixem com a puntual, ens calen el mateix coratge i la mateixa força, però justament per a superar-la.

El país viu moments molt durs, però, conscients com som, com a poble, del nostre coratge i de la nostra força, que no és altra que caminar cap a la llibertat en pau, no defallim, persistim i ho fem per dignitat i pel convenciment que la causa és justa.

Com a cristiana crec que les persones tenim el deure de denunciar les injustícies. Com a societat ens hem dotat d'eines per a conviure. Qui té responsabilitats de poder, qui ha d'administrar aquestes eines té la obligació de fer-ne un bon ús, l'abús genera injustícia i el converteix en opressor.

La presó és una mesura dura, és el càstig per a aquells que ataquen i fan mal al nostre ordre social, per això és tan difícil d'entendre que el Joaquim, els Jordis i l'Oriol estiguin presos.

Totes les mostres de solidaritat, com aquesta iniciativa, són l'essència d'un país que camina i es vol lliure.

Us demano de compartir la meva pregària: Senyor, et demano que ens ajudis a fer realitat aquesta bonica determinació de fer un país millor.

Laura Masvidal, dissabte 16 de desembre del 2017, Sant felip Neri